

(2001/C 187 E/032)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3713/00**van Marjo Matikainen-Kallström (PPE-DE) aan de Commissie**

(30 november 2000)

Betreft: Onderzoek naar de gevolgen van het verbod op de uitvoer van tabak

De in de nieuwe tabakrichtlijn opgenomen beperkingen inzake de productie en uitvoer van tabakproducten veroorzaken volgens de tabakindustrie een daling van het aantal arbeidsplaatsen in de EU. Over welk gedetailleerd onderzoeksmateriaal beschikt de Commissie met betrekking tot de gevolgen van de nieuwe tabakrichtlijn voor de werkgelegenheidssituatie van de tabaksproducenten in de verschillende EU-landen?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(8 maart 2001)

Het is onduidelijk in hoeverre de communautaire productie van sigaretten voor de uitvoer de voorgestelde maxima voor teer-, nicotine- en koolmonoxidegehalten overschrijdt. Overeenkomstig de informatie die is verstrekt tijdens vergaderingen tussen de Commissie en vertegenwoordigers van de tabakindustrie zou de uitvoer van sigaretten uit de Gemeenschap goed zijn voor circa 15 % van de totale sigaretproductie in de Gemeenschap maar zou natuurlijk slechts een fractie van de uitgevoerde sigaretten de voorgestelde maxima overschrijden.

Het is daarom moeilijk te schatten welk percentage van de communautaire productie betroffen zou zijn als de voorgestelde maatregelen worden goedgekeurd, welke mogelijkheden voor diversificatie bestaan en welk effect een overgangperiode zou kunnen hebben. Wat in algemene termen de werkgelegenheidskenmerken van de tabakindustrie betreft, is in 1997 door de Europese federatie van sigaretproducenten een verslag gepubliceerd ⁽¹⁾, en op bladzijde 11 van dit verslag staat het volgende: „Op grond van de door de verenigingen van tabaksproducenten in de lidstaten verstrekte informatie is de voltijdse werkgelegenheid in de tabakindustrie sinds 1990 afgenomen. Voor de EU12 is het aantal voltijdse banen met 23 % gedaald van 83 419 in 1990 naar 64 184 in 1994. De afname volgt de trends die in de meeste be- en verwerkende sectoren in de EU worden waargenomen. Deze trend naar minder werkgelegenheid is vooral toe te schrijven aan de voortdurende verbetering van de arbeidsproductiviteit, die verband houdt met de investeringen van de industrie in meer efficiënte uitrusting.”

De afname van de werkgelegenheid is volgens de betreffende industriefederatie bijgevolg toe te schrijven aan oorzaken waarop de communautaire wetgever geen vat heeft.

De aandacht wordt gevestigd op de lopende onderhandelingen voor een Internationale Kaderovereenkomst voor de bestrijding van het tabaksgebruik van de Wereldgezondheidsorganisatie, die de vaststelling beoogt van internationaal overeengekomen productnormen die de normen waarover thans op het niveau van de Gemeenschap wordt onderhandeld zouden aanvullen.

De Commissie is niet in het bezit van gedetailleerd onderzoeksmateriaal van het type waarnaar de geachte afgevaardigde verwijst.

⁽¹⁾ „The tobacco industry in the European Union 1997”, Pieda plc.

(2001/C 187 E/033)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3714/00**van Paul Lannoye (Verts/ALE) aan de Commissie**

(30 november 2000)

Betreft: Toegang tot informatie over de luchthaven Barajas van Madrid

In zijn antwoord van 5 juli 2000 op vraag E-1518/00 ⁽¹⁾ betreffende de toepassing van de richtlijn 90/313/EEG van de Raad van 7 juni 1990 ⁽²⁾ inzake de vrije toegang tot milieu-informatie verklaart de Commissie: „de instanties hebben de gestelde vragen, alhoewel met vertraging, beantwoord”.

Dit is echter niet juist aangezien de informatie nog steeds niet aan degenen die erom vroegen, ter beschikking is gesteld.

In een brief aan de Commissie (ter attentie van de heer G. Kremlis) van 17 juli 2000 heeft de Entidad de la Moraleja onder aanvoering van bewijzen aan de kaak gesteld dat de AENA (de Spaanse luchthavenmaatschappij) geen correcte antwoorden geeft hetgeen indruist tegen de richtlijn 90/313/EEG. De gegevens over de gemiddelde geluidsemissies per uur werden immers in onjuist formaat verstrekt. Een zodanige belemmering van de toegang tot dit soort informatie wekt twijfels aan de deugdelijkheid van de procedures voor milieu-effectreportages zelf en beperkt de mogelijkheden van burgers op het gebied van de milieu-bescherming en de bescherming van de volksgezondheid hun rechten te doen gelden.

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen zij heeft getroffen om een volledige toepassing van bedoelde richtlijn te waarborgen?

Vindt zij het niet nodig de inbreukprocedure tegen de Spaanse staat wegens niet-naleving van de richtlijn in te leiden?

(¹) PB C 113 E van 18.4.2001, blz. 22.

(²) PB L 158 van 23.6.1990, blz. 56.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(1 februari 2001)

Artikel 4 van Richtlijn 90/313/EEG (¹) van de Raad van 7 juni 1990 inzake de vrije toegang tot milieu-informatie bepaalt dat een persoon die van oordeel is dat zijn verzoek om informatie zonder goede redenen is afgewezen of genegeerd of door een overheidsinstantie ontoereikend is beantwoord, overeenkomstig het nationale rechtsstelsel bij een rechterlijke of bestuursrechtelijke instantie in beroep kan gaan ten einde herziening van het besluit te verkrijgen.

Deze richtlijn is omgezet in het Spaanse rechtsstelsel bij wet 38/1995 van 12 december 1995 betreffende het recht op toegang tot milieu-informatie, onlangs gewijzigd door wet 55/1999 van 29 december 1999, waarin het recht van personen om beroep aan te tekenen in dergelijke gevallen is vastgelegd.

Indien de Entidad de la Moraleja van mening is dat Richtlijn 90/313/EEG niet werd gerespecteerd wat betreft de verzoeken tot informatie, die door deze instantie aanhangig werden gemaakt bij de Spaanse autoriteiten, beschikt zij over passende rechtsmiddelen op nationaal niveau om ervoor te zorgen dat de administratieve instanties of nationale gerechtelijke instanties, als hoofdverantwoordelijken voor het toezicht op het toepassen van het communautair recht door de administratieve overheden van de lidstaten, zullen ingrijpen.

Om na te gaan of Richtlijn 90/313/EEG in dit geval werkelijk correct is toegepast, heeft de Commissie zich herhaaldelijk tot de Spaanse autoriteiten gewend en hen om uitleg gevraagd over de mogelijke inbreuken die de Commissie ter kennis zijn gebracht.

Uit het antwoord van de Spaanse autoriteiten blijkt dat zij reeds verscheidene verzoeken tot informatie hebben beantwoord en dat zij nog steeds gevolg geven aan de vele verzoeken van de Entidad de la Moraleja. De Spaanse autoriteiten stellen de beschikbare informatie ter beschikking van de verzoeker, zij het soms laattijdig. Er wordt op gewezen dat Richtlijn 90/313/EEG geen enkele bepaling bevat met betrekking tot de vorm waarin de gevraagde informatie ter beschikking moet worden gesteld.

Wat betreft de inleiding van de inbreukprocedure wegens niet-naleving van Richtlijn 90/313/EEG in casu, is de Commissie, volgens de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie, niet verplicht om een inbreukprocedure in te leiden krachtens Artikel 226 (ex Artikel 169) van het EG-verdrag, maar zij heeft in dit geval wel beoordelingsbevoegdheid. Conform deze beoordelingsbevoegdheid, is het niet de gewoonte van de Commissie om elk losstaand geval van vermoedelijke niet-naleving van deze richtlijn dat haar onder de aandacht wordt gebracht te vervolgen. Slechts als het om constante administratieve wanpraktijken gaat, of als het mogelijk is om een aantal losstaande gevallen met elkaar in verband te brengen, kan de Commissie

tot de beslissing overgaan om een inbreukprocedure in te leiden op basis van Artikel 226 van het EG-Verdrag. Welnu, op basis van de informatie waarover de Commissie beschikt, lijkt geen van beide voorwaarden in het onderhavige geval van toepassing.

(¹) PB L 158 van 23.6.1990.

(2001/C 187 E/034)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3718/00
van Cristiana Muscardini (UEN) aan de Commissie

(30 november 2000)

Betreft: Terrorisme, geweld en zwarte humor op Internet-sites

Internet wordt steeds meer een plaats van ontmoeting voor alle mogelijke laagheden. Naast sites met pedofiele beelden en sterk pornografische situaties is er een overmaat aan sites met hartverscheurende beelden van aanslagen en explosies veroorzaakt door de verschillende internationale terroristische organisaties, met een duidelijke voorkeur voor die met een ideologisch of fundamentalistisch karakter. Een andere reeks sites omvat tekenfilms met zwarte humor van een indrukwekkende gewelddadigheid, personen die met een pistoolschot in het voorhoofd worden afgemaakt, een ander personage genaamd Ricky Martin die wordt gefolterd en in stukken gehakt, vette kuikens die dansen totdat zij ontploffen en schattige jonge hondjes die worden geschopt en onthoofd.

Kan de Commissie, ook al moet dit soort communicatie op grond van de vrije meningsuiting worden geëerbiedigd, meedelen:

1. of zij niet vindt dat deze voortdurende verspreiding van geweld, het niet-eerbiedigen van de menselijke waardigheid en de absolute minachting van een minimum aan zelfcontrole moet worden onderworpen aan in internationaal verband overeen te komen voorschriften,
2. of zij het niet wenselijk acht te profiteren van het komende VN-Wereldforum voor communicatie om voorstellen te doen voor een verplichte reglementering van Internet, teneinde o.a. onaangename situaties te voorkomen zoals die welke voorkomen op de site „unioneuropea”?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(31 januari 2001)

De benadering van de Commissie van het aanpakken van illegale en schadelijke inhoud op het internet is consistent gebleven sinds de aanneming van de Mededeling inzake illegale en schadelijke inhoud op het internet (¹) en het Groenboek inzake de bescherming van minderjarigen en de menselijke waardigheid in oktober 1996 (²). Er is significante vooruitgang geboekt dankzij een gezamenlijke benadering door de lidstaten en de instellingen van de Unie.

Voor het aanpakken van illegale inhoud zijn in de eerste plaats de bevoegde rechtshandavings- en gerechtelijke instanties verantwoordelijk. De industrie kan bij de rechtshandhaving helpen door met name illegale inhoud uit de circulatie te nemen en informatie en expertise te verstrekken in overeenstemming met de van toepassing zijnde wettelijke regels.

Het internet is echter een wereldomspannend instrument en herkent geen nationale grenzen. De internationale samenwerking houdt in dat er bij de rechtshandhaving op passende wijze wordt samengewerkt, inclusief via de bestaande informatiekkanalen zoals Europol en Interpol. De samenwerking wordt versterkt als gevolg van de werkzaamheden in de groep van de acht meest geïndustrialiseerde landen (G8) en de ontwerp-overeenkomst van de Raad van Europa die de Commissie op de voet volgt.

Schadelijke inhoud omvat zowel inhoud die is toegelaten maar waarvan de verspreiding beperkt is (tot volwasenen, bijvoorbeeld) en inhoud die beledigend kan zijn voor bepaalde gebruikers, of die verantwoordelijke volwassenen (ouders en leraars) potentieel schadelijk achten voor de kinderen onder hun hoede, hoewel de publicatie ervan niet wordt beperkt vanwege het beginsel van vrije meningsuiting.